

Fegast i hela världen

Gull Åkerblom

Hegas

Fegast i hela världen

Gull Åkerblom

Illustrerad av Sissel Gustafsson

Hegas

Lydia älskar att dansa.
Hennes mamma brukar säga
att Lydia lärde sig dansa
innan hon kunde gå.

Nyss var det sommar.
Det var ljust länge på kvällarna.
Nu är det höst.
Det blir mörkt tidigt.

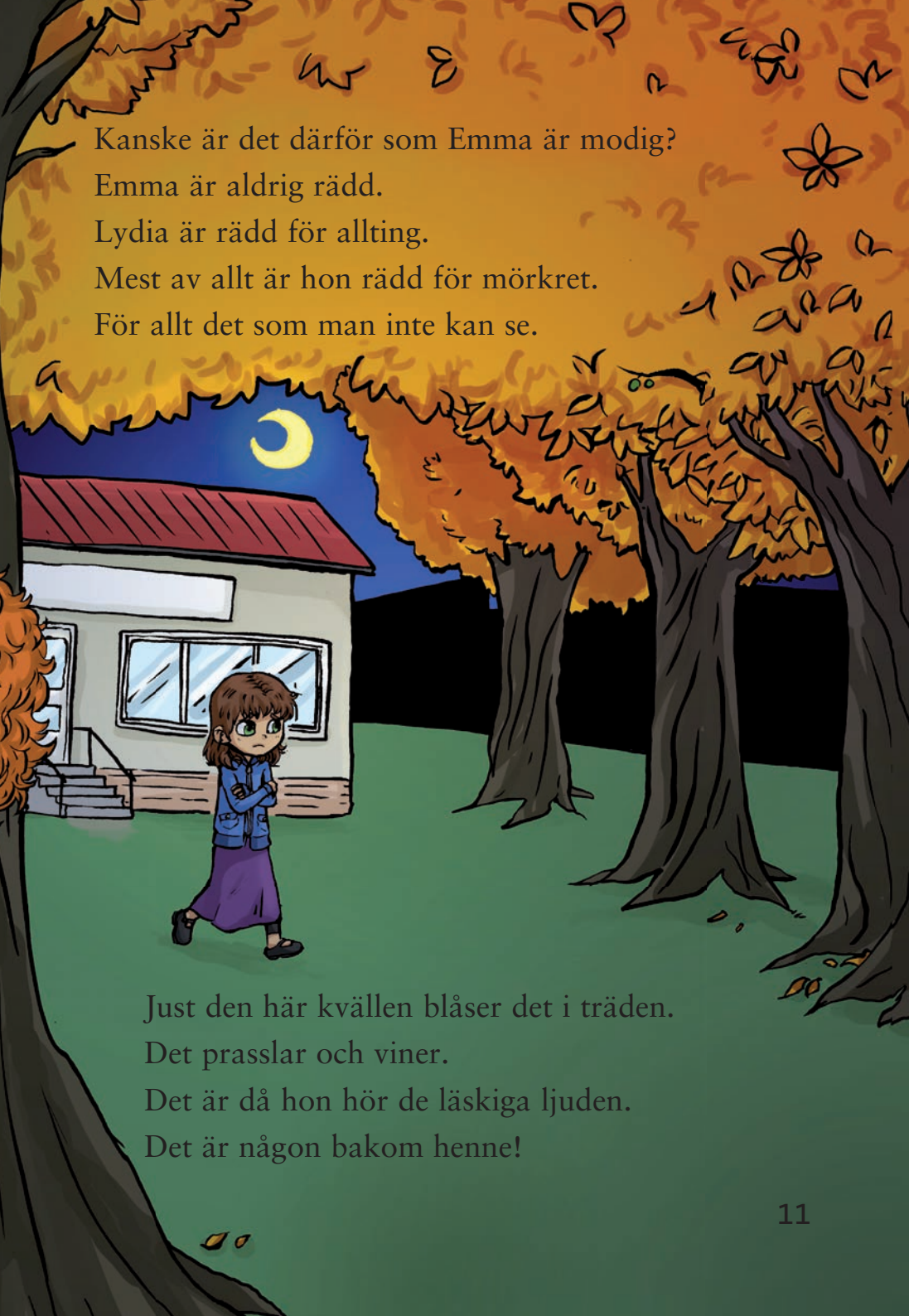
Skolan har börjat igen
efter sommar-lovet.
Dansen har också börjat.
Varje torsdag är det dans.
När Lydia går dit är det ljust.
När hon går hem är det mörkt.

Lydia är mörkrädd.
Hon skulle vilja ha sällskap.
Men hennes bästis Emma
tycker det är mesigt att dansa.
Emma spelar handboll istället.

- Det är coolare, säger hon.
Man får starka muskler!
Och man blir snabb.

Kanske är det därför som Emma är modig?
Emma är aldrig rädd.
Lydia är rädd för allting.
Mest av allt är hon rädd för mörkret.
För allt det som man inte kan se.

Just den här kvällen blåser det i träden.
Det prasslar och viner.
Det är då hon hör de läskiga ljuden.
Det är någon bakom henne!

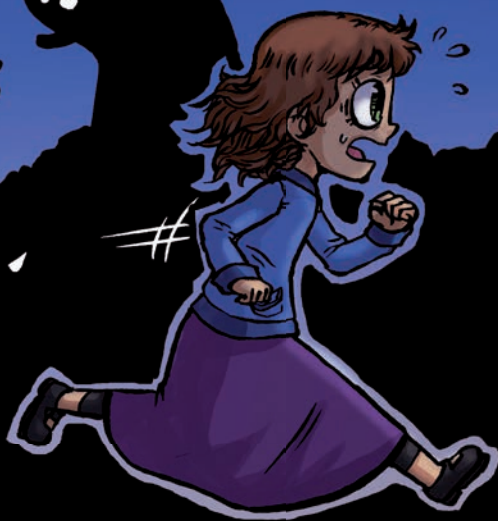
DUNK

DUNK

Dunk, dunk, låter det.
Är det någon som följer efter
henne?
Om bara Emma hade varit här.
Hon skulle ha vänt sig om.
Hon skulle ha frågat:
– Vem är du?
Sluta med det där!

Det skulle Lydia aldrig våga.
Hon börjar springa istället.
Men hon hör fortfarande ljuden!
Dunk, dunk.

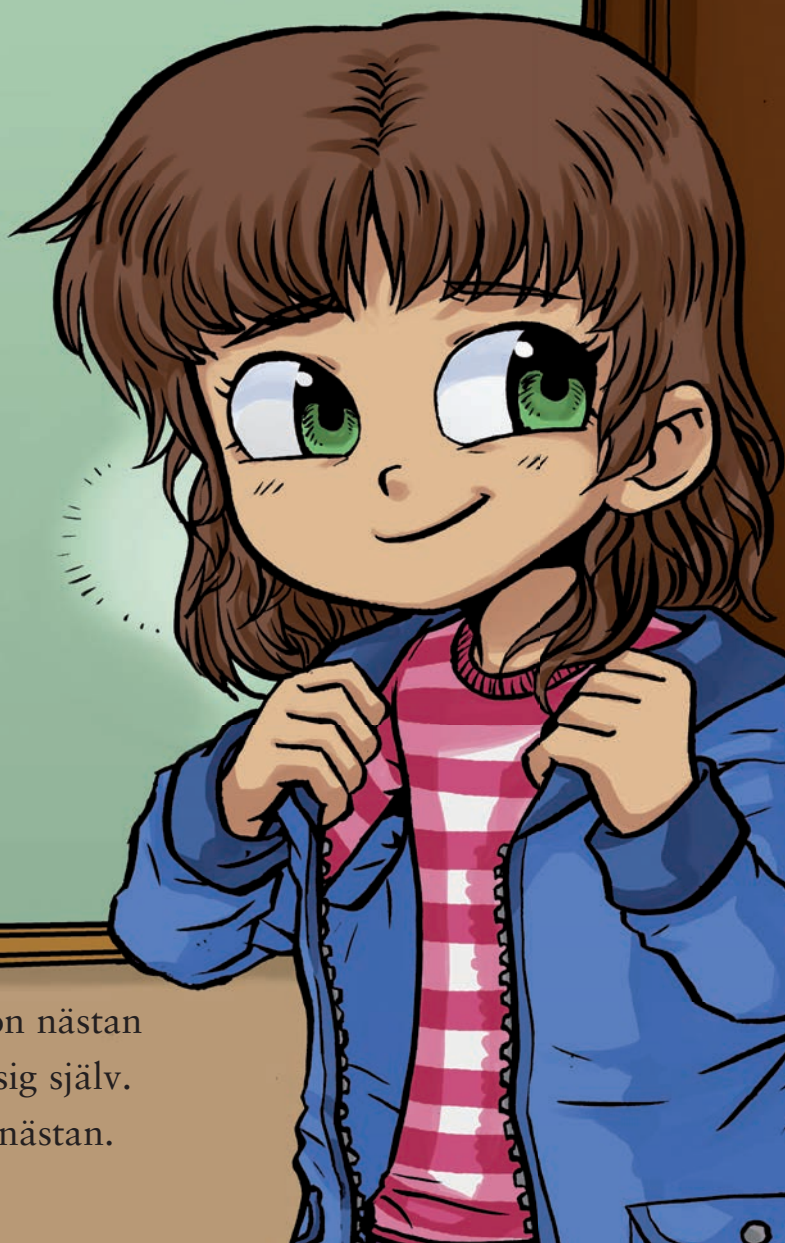
Hon springer fortare.
Skuggorna fladdrar på gatan.
De ser ut som spöken.
Lydia tycker att hon känner en hand på axeln.
Hon tycker att hon hör någon som viskar.

Där är äntligen hennes hus!
Lydia rusar fram till dörren.
Hon sliter upp den.
– Hej! ropar hon.
Jag är hemma!

Lydias hjärta bultar hårt.
– Du kommer precis lagom,
säger mamma.
Maten är färdig!
Spagetti och köttbullar!

Lydia tar av sig jackan.
Hon ställer skorna i sko-stället.
Hon andas lugnare.
Nu är hon inte rädd längre.

Nu kan hon nästan
skratta åt sig själv.
Men bara nästan.

Det är mörkt och blåsigt ute.
Lydia är på väg hem från dansen.
Plötsligt hörs läskiga ljud.
Dunk, dunk, dunk.
Det är någon bakom henne!
Är det ett spöke?
Lydia vågar inte titta, hon springer istället.
Hon är fegast i hela världen ...

